

sygn.akt I ACo 16/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w Wydziale I Cywilnym

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSA Ewa Solecka

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2018 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Spółki Jawnej w Ł.

z udziałem P. K.

o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

postanawia :

oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

(...) Spółka Jawna w Ł. wniosła o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego z dnia 21 marca 2006 roku, gdzie jako arbiter orzekał radca prawny A. R., sygn.akt ARB 171/05 - poprzez nadanie temu wyrokowi klauzuli wykonalności na rzecz wnioskodawczyni, a ponadto o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podano, iż wskutek przelewu dokonanego dnia 30 grudnia 2015 r. pomiędzy (...) spółką z o.o. w B., a (...) Spółką Jawną w Ł. wierzytelność stwierdzona powyższym wyrokiem sądu polubownego przeszła na wnioskodawczynię. Po wydaniu wyżej wymienionego wyroku do dnia przelewu wierzytelności nim stwierdzonej (...) spółka z o.o. dokonała zmiany swej firmy na (...) spółka z o.o.

Uczestniczka postępowania nie zajęła stanowiska w sprawie w terminie określonym w art. 1213 § 2 kpc.

Sąd Apelacyjny zważył :

Wniosek był niezasadny, wobec czego podlegał oddaleniu.

Do wniosku załączono oryginał wyroku sądu polubownego z dnia z dnia 21 marca 2006 r., gdzie jako arbiter orzekał radca prawny A. R., sygn.akt ARB 171/05, zasądzającego od P. K. na rzecz (...) spółki z o.o. 8.781,82 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 listopada 2005 r. oraz 170,80 zł tytułem kosztów postępowania (k.7-9). Ostateczność tego wyroku wynika z treści zapisu na sąd polubowny, gdzie ustalono, że postępowanie arbitrażowe będzie jednoinstancyjne (§1 pkt.1). Wnioskodawczyni przedłożyła także uwierzytelnioną kopię umowy pożyczki revolvingowej nr (...) - (...) zawartej dnia 20 lipca 2005 r. pomiędzy (...) spółką z o.o. w B. a P. K. oraz oryginał załącznika nr 3 do tej umowy, gdzie strony poddały spory o roszczenia z niej wynikające pod rozstrzygnięcie sądu polubownego w osobie jednego z trójga wskazanych tam arbitrów, w tym - radcy prawnego A. R. (k.10,11). Kolejnym przedstawionym Sądowi dokumentem była umowa z dnia 30 grudnia 2015 r. przelewu wielu wierzytelności, w tym-wierzytelności stwierdzonej powołanym wyżej wyrokiem sądu polubownego. Stronami umowy cesji były : (...) spółka z o.o. w B. i (...) Spółka Jawna w Ł. (k.12-18). Z poświadczonego za zgodność przez pełnomocnika wierzyciela odpisu pełnego KRS nr (...) wynika, że od lutego 2008 r. (...) spółka z o.o. w B. działała pod firmą (...) spółka z o.o., zaś w

listopadzie 2014 r. nastąpił podział przez przeniesienie części majątku spółki (...) sp. z o.o. w B. (spółki dzielonej) na spółkę (...) sp. z o.o. w B. (spółkę przejmującą). Powstały po przejściu podmiot działa pod firmą (...) sp. z o.o. (k.19-23).

Z akt sprawy Sądu Rejonowego w (...) prowadzonej pod sygn.akt I Co 3914/06 wynika, iż postanowieniem z dnia 28 września 2006 r. Sąd ten nadał wyrokowi sądu polubownego wydanemu przez arbitra radcę prawnego A. R. w dniu 21 marca 2006 roku w B., sygn. akt ARB 171/05 klauzulę wykonalności, na mocy art.1214§2 kpc (akta Sądu Rejonowego w (...))sygn.akt I Co 3914/06 w załączeniu).

W sytuacji, jeżeli stwierdzony w tytule egzekucyjnym obowiązek lub uprawnienie przeszły na inną osobę, co do zasady sąd nadaje klauzulę wykonalności przeciwko lub na rzecz tej osoby w warunkach określonych w art. 788 kpc. Nie stoi temu na przeszkodzie uprzednie nadanie klauzuli wykonalności na rzecz lub przeciwko stronom wymienionym w tytule egzekucyjnym. Po przejściu uprawnień lub obowiązków stwierdzonych tytułem i nadaniu klauzuli wykonalności na rzecz lub przeciwko nabywcy, powstaje nowy tytuł wykonawczy stanowiący podstawę egzekucji przeciwko lub na rzecz nowych stron wymienionych w klauzuli wykonalności.

Okoliczności niniejszej sprawy są jednak odmienne. Precyzując na wezwanie Sądu swe żądanie, pełnomocnik wnioskodawczyni w piśmie z 31 maja 2017 r. (k.43) jednoznacznie stwierdził, że domaga się stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego z dnia 12 maja 2006 r., sygn. akt ARB 1/06, gdzie jako arbiter orzekł radca prawny A. R.. Wnioskodawca zwrócił uwagę, że pomimo przejścia uprawnień po wydaniu takiego wyroku, nie można mu nadać klauzuli na rzecz następcy prawnego w trybie art. 788 kpc, bowiem wyrok sądu polubownego wskutek zmiany treści art. 777 § 1 kpc nie posiada już przymiotu tytułu egzekucyjnego.

Istotnie, po wejściu w życie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 172, poz. 1804) wyroki sądu polubownego oraz ugody przed nim zawarte należały do grupy tytułów egzekucyjnych, gdyż były wymienione w art. 777 § 1 pkt 2 kpc. Ustawą z 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 233, poz. 1381) przepis ten został skreślony. Takie zakwalifikowanie omawianych aktów pozostawało bowiem w sprzeczności z art. 1212 § 1 kpc. W obecnym stanie prawnym zatem, nadający się do wykonania w drodze egzekucji wyrok sądu polubownego lub ugoda przed nim zawarta nie stanowią tytułu egzekucyjnego. Zgodnie z art. 1214 kpc, akty te, po stwierdzeniu ich wykonalności przez sąd państwowy, stają się tytułami wykonawczymi. Stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej, które nadają się do wykonania w drodze egzekucji odbywa się poprzez nadanie im klauzuli wykonalności (art. 1214 § 2 kpc). Wydanie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności nie oznacza jednak, że dochodzi do nadania tej klauzuli tytułowi egzekucyjnemu.

Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 28 września 2016 r., III CZP 40/16 postępowanie o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody zawartej przed tym sądem, w tym także wyroku sądu polubownego wydanego w Polsce lub ugody zawartej przed tym sądem w Polsce, pełni funkcję wykraczającą poza funkcję postępowania klauzulowego, gdyż z jednej strony powoduje, że wyrok ten lub ugoda uzyskują moc prawną na równi z wyrokiem sądu państwowego lub ugody zawartej przed takim sądem (art. 1212 § 1 kpc), a z drugiej strony prowadzi do powstania tytułu wykonawczego z pominięciem "etapu" tytułu egzekucyjnego (art. 1214 § 2 zd. drugie w zw. z art. 776 zd. drugie kpc).

Należy zatem uznać, że stwierdzenie wykonalności stanowi akt jurysdykcyjny wywołujący podwójny skutek. Czynność ta oznacza przyznanie wyrokowi lub ugodzie skuteczności równej analogicznym aktom wydanym w postępowaniu przed sądem państwowym, poprzedzonej jednak kontrolą sądu czy nie zachodzą przesłanki odmowy uznania albo stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej określone w art. 1214 § 3 kpc, a ponadto powoduje powstanie tytułu wykonawczego. Złożony charakter tej czynności poddaje w wątpliwość ponowne stwierdzenie wykonalności na rzecz osoby trzeciej, na którą wierzyciel przeniósł wierzytelność już po uzyskaniu tytułu wykonawczego. Sprzeczna z wykładnią celowościową art. 1214 kpc byłaby bowiem ponowna weryfikacja przez sąd powszechny wyroku sądu polubownego w sytuacji, gdy taka ocena została już dokonana, a wyrok został wprowadzony do krajowego porządku prawnego. Przepisy o uznaniu i stwierdzeniu wykonalności wyroku sądu polubownego lub

ugody przed nim zawartej (tytuł VIII) zamieszczone w części piątej kodeksu postępowania cywilnego nie zawierają natomiast regulacji, która umożliwiłaby uzyskanie klauzuli wykonalności przez cesjonariusza w miejsce zwykły wierzyciela, który uzyskał już tytuł wykonawczy na swoją rzecz. Brak jest podstaw, aby w rozpatrywanej sytuacji zastosować odpowiednio art. 788 kpc, który nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego uzależnia od istnienia tytułu egzekucyjnego, takim zaś w związku z uchynieniem art. 777 § 1 pkt 2 kpc wnioskodawca nie może dysponować do czasu stwierdzenia wykonalności wyroku polubownego w trybie art. 1213 i nast. kpc. Dlatego też stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego poprzez nadanie klauzuli wykonalności na korzyść pierwotnego wierzyciela, wyłącza możliwość nadania klauzuli na rzecz osoby trzeciej, na którą wierzyciel wymieniony w tytule wykonawczym przeniósł wierzyciela (art. 509 kc).

Sąd Apelacyjny orzekł zatem jak w sentencji, oddalając wniosek na mocy powołanych przepisów.